

Regeringen havde i sit forslag til en 4-årsplan lagt op til besparelser på Det Kongelige Teaters budget, og dér har CD sagt, at det vil vi ikke være med til, og der står så nu, at det skal klares under finanslovforhandlingerne. Og tillykke med det, for så kan kulturministeren jo læne sig tilbage og lade slagmålet gå over til finansministeren og os andre, og dér skal vi så med stor fornøjelse være bannerførere for kulturministerens område. Men det er altså en kendsgerning, at vi har været med til at bede om, at noget bliver begrænset, men det var altså besparelserne, og det var såmænd ud fra det meget logiske synspunkt, at her beder man Det Kongelige Teater om at gøre en hel masse nyt, og så skal man ikke samtidig bede det om at spare. Det var faktisk det, der var baggrunden for det.

I det hele taget synes jeg nu nok, at debatten om Det Kongelige Teater har været lidt grædekoneagtig. Hvorfor kan man ikke sige, at Det Kongelige Teater faktisk fungerer godt og faktisk har ganske mange succeser? Vi har altså på Det Kongelige Teater en opera, som er slået igennem internationalt – ja, man brokker sig over lokaliteterne, men man er slået igennem internationalt – og vi har på Det Kongelige Teater en ballet, som stadig væk har et meget godt renommé og stadig væk er et efterspurgt ensemble rundt om i verden, og vi har et skuespil, hvor der er en enorm masse ressourcer, og som kan udvikles endnu mere, hvis får man det rigtige spillested. De kan godt!

Vi har altså et teater, som aften efter aften har fungeret med skuespil, opera eller ballet, og hvor forestillingerne faktisk ruller over scenen til stor fornøjelse for mange mennesker. Og de mennesker, der forlader teatret, går jo ikke til dårligere stillinger; de går til bedre stillinger, for de går jo til stillinger, som netop er udtryk for en anerkendelse af, at det, de har gjort på teatret, har været så godt, at man også i udlandet har brug for de mennesker.

Er det ikke et teater, der kan tale om succeser? Er det ikke et teater, der godt kan være tilfreds med sig selv, men som selvfølgelig også har fuld ret til at sige: Hvis I gjorde sådan og sådan, ville det blive endnu bedre?

Mit udgangspunkt er, at Det Kongelige Teater er et godt teater, og at vi har en nationalscene, som vi har brug for, og som vi skal værne om, og derfor har vi nu lavet en aftale mellem fire partier. Og jeg er meget godt tilfreds med her i dag på trods af diverse storm-

løb at kunne konstatere, at partierne står sammen, og at de ikke har været åbne over for alle mulige Rambo-angreb.

Hold derfor op med al den pessimisme! Vi har noget, der er godt, og som vi nu kan gøre endnu bedre, og vi har noget, der er så værdifuldt, at vi skal værne om det, og det er det, de fire partier plus Enhedslisten vil, og det er derfor, CD med glæde støtter den indgåede aftale.

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Jeg er glad for, at den konservative ordfører er kommet igen, for hr. Peter Duetoft sagde lige før, at det er redegørelsesteksten, man er blevet enig om, men jeg har altså fået forsikringer om, at det er aftaleteksten, så det synes jeg lige vi skal have slået fast her.

Jeg vil egentlig også lige bede hr. Brian Mikkelsen reagere på beskrivelsen af de økonomiske vilkår for operascenen og fortælle mig, hvad de er. Og jeg vil godt bede hr. Duetoft forklare, hvad det er for en operascene, han mener han har skrevet under på. Er det en kombiscene – det står der i redegørelsen – eller er det kun en scene til operaen? Hvad står der om dét? Det synes jeg er vigtigt.

Og jeg synes egentlig ikke, vi fik ret meget mere at vide om, hvad det var for nogle gode fællesforestillinger, som vi oppe på Louisiana fik at vide at 10 pct. af budgettet gik til – det er rigtigt – 10 pct. af budgettet til noget, som ingenting var!

Det kan da godt være, at man siger: Hvorfor gør man så ikke dét? Men jeg synes, fru Ester Larsen havde fuldstændig ret i, at hvis det var det, man kunne, havde man jo nok gjort det.

Hvad er det for nogle forfattere, komponister og koreografer, der er i gang med dét? Eller er det noget, Michael Christiansen eller for den sags skyld hr. Peter Duetoft skal lave? Ja, jeg spørger bare!

Og kan hr. Peter Duetoft nævne mig ét eneste stort teater ude i verden, der ønsker og er i færd med at planlægge at sammenlægge kunstarterne igen, bare ét eneste?

(Kort bemærkning).

Peter Duetoft (CD):

Jeg er så glad for at vide, hvor grædekone nummer 1 er henne, og nu ved jeg det: Hun sidder som ordfører for SF. For det er dog utrolig pessimistisk at tro, at man ikke i det danske kulturliv, når der er en klar målsætning om at ud-